Que el dol sigui breu

Tres dies després d'haver perdut la copa, l'Spar Citylift Girona defensa vuit punts de marge per accedir als quarts de final de l'Eurocopa
Es temen 40 minuts d'alt voltatge, vist el nivell de pressió de l'AGÜ als àrbitres en l'anada

Són només 40 minuts, però quins 40. L'Spar Citylift Girona és a un partit de classificar-se per als quarts de final de l'Eurocopa. Té vuit punts d'avantatge del partit d'anada a Fontajau (71-63), una diferència remarcable però inconsistent per ser defensada al llarg de 40 minuts. El plantejament no pot ser altre que anar a buscar el partit. Només en el tram final i segons el resultat s'hi podrà especular.

L'Uni té diversos rivals avui a Kayseri. Un, l'AGÜ Spor i les seves estrelles. Chelsea Gray, Tanisha Wright, Lara Sanders, Jelena Dubljevic, Ann Wauters, un cinc titular d'equip gran de l'Eurolliga, ja van caure a Fontajau però, amb l'alè dels seus, són encara més temibles. Han descansat un dia més que l'Spar i no han fet cap viatge, ja que dissabte van jugar a casa contra l'Adana Aski (8-9 en la lliga turca), al qual només van poder guanyar per 61-60 després d'haver tingut el partit més o menys controlat tota l'estona. De les titulars, només Sanders no va arribar als 30 minuts.

Al valor de la plantilla turca, al gran moment d'Ann Wauters (el 39 de valoració de Fontajau és excepcional als 36 anys), s'hi ha d'afegir la pressió escènica. L'exerciran tant els seguidors –pavelló enorme, amb 7.200 seients previsiblement ocupats en un percentatge alt–, les jugadores i el quadre tècnic de l'AGÜ, que si a Fontajau es van reprimir més aviat poc a l'hora de protestar cada decisió arbitral –veure els cinc membres del cos tècnic drets escridassant-los era un espectacle poc edificant– és fàcil imaginar què pot passar en sòl turc.

La gestió de la copaPerò el principal rival de l'Uni és la superació de la derrota en la final de la copa, encara molt fresca. A l'estat mental –i físic, per descomptat– de la plantilla, s'hi ha d'afegir un detall gens menor. L'Uni, que en la copa es va acostumar a jugar molt per Coulibaly, a buscar-la a dins i a aprofitar la seva capacitat impressionant en el rebot, haurà de fer marxa enrere i recuperar el joc amb Kristina Alminaite, una pivot diferent, menys contundent, més tendra i amb menys pes i força que la maliana, no tant referència interior però, per exemple, més fàcil de trobar en les continuacions després de bloqueig.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 15-02-2017 Pàgina 17

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1069588-que-el-dol-sigui-breu.html